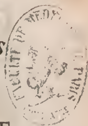

QUÆSTIO MEDICA,

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS mane discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis vigesimâ-quintâ Januarii.

M. PHILIPPO IGNATIO SAVE, Doctore Medico, Præside.

An viventia ex ovo?

I.

OMNIA ex ovo fieri credidit antiquitas, non heroicis modò temporibus, sed & Philosophicis, etiam ante Aristotelem qui arboribus ova tribuit ex Empedocle, & insectis ovi speciem, & quadrupedibus fœturam ovi testâ exuti similem, ab Hippocrate edoctus, qui & in muliere abortiente ovum agnovit. Ovum est id omne ex cujus parte fœtura fit, ex alterâ alitur. Quæ definitio omnium viventium initiis convenit. Ovorum exemplar vulgatissimum, id quod est avium. Nec minus habentur ova, quæ sunt piscium & insectorum. seminibus arborum omnibus inest plantula, multis pulpa, quâ nutriatur; omnibus folia primigenia, radiculis & cauliculo germinanti succum, quo turgent, refundentia: hæc autem omnia vel testis inclusa vel secundis, quid aliud sunt quàm ovum? cùm præsertìm arbores ex Aristotele utriusque sexûs symbolas habeant, vim scilicet masculam, fœmininamque materiam. Ova quis deneget piscibus squammosis, cartilagineis, testâ, putamine, corio molli, duro, tectis; nisi forte cetaceos excludat? nec minùs sua sunt cetaceis ova quàm cæteris piscibus, cùm eorum eadem sit conditio, quæ quadrupedum oviparorum, quibus nec ipse negavit Aristoteles.

II.

QUIS igitur neget de Homine? cujus primordia partesque, è quibus contexitur, iisdem planè quàm cæterorum animantium legibus tenentur: nec mirum, corpus hominis qui animâ rationis participe, reliquis animantibus tantummodò antecellit, iisdem ex elementis cum cæteris animantibus, similibúsque partibus integrantibus compositum, iisdem quoque mutationibus, iisdemque impulsionibus sivè ab alimentis sivè ab elementis oppositum sit, necesse est. Partes hæ in omni animantium genere solidæ sunt & fluidæ; utrarumque tum in homine, tum in brutis par nexus, consensus idem, & organa ad nutritionem & generationem spectantia usûs ratione similia. Nec enim corpore perfectior est cæteris aut imperfectior: nil à summo artifice imperfectè aut conditum imperfectum; nullum ullo perfectius ad usus proprios. Animalcula quæque minima in suo genere, suaque specie perfecta sunt, & si spectanda parvit s, videntur potiùs perfectiora, magis admiranda, digitoque divini artificis digniora, quòm noia. Communis animantium omnium exitus, mors, eorumque dissolutio sivè interitus ab

iisdem plane causis pendens, prorsùs est eadem; atque ut partes similibus initiis efformantur, sic & in eadem resolvuntur elementa.

III.

COMPOSITIONIS principia non sunt semen masculinum & sanguis menstruus, (hic quidem in mulieribus singulis circiter mensibus, quandiu sanæ sunt, & utero valent concipere, è sinu muliebri prodit: sed ad generationem & conceptionem per se inutilis & velut excrementum foràs ablegandus) nec utriusque parentis genituræ in utero, ut in campo fertili atque fœcundo commixtæ. Nihil in utero cujuscumque tandem generis fœmellarum primis à conceptione diebus reperitur: nec in eo licèt certò conceperint, ulla fœcundationis signa sese offerunt. Semen quidem masculinum, potissimùm in homine & quadrupedibus plerúmque usque in uteri cavitatem penetrat; non tamen ut illìc semini muliebri commisceatur; nullum enim intùs semen ejaculantur fœmellæ, nihil è testiculis in uterum tempore congresśus emittitur. In his vasa semen deferentia & ejaculantia, virilibus respondentia frustrà quæsieris. Nec parùm differunt masculini testiculi à fœmininis: in illis enim glandulosa & vasculosa sunt organa, quorum tubuli speciali diametro donati, copiosum sincerumque semen ab alluente jugiter per arterias sanguine secernunt; fœminini testiculi nequaquàm glandulosi aut vasculosi è membranis & villis contexti, sed multis vesiculis circumscriptis & orbicularibus, & liquore turgidis toti constant. Liquor qui undique in vulvam tempore congresśus depluit, semen non est, in uterum non penetrat, nec à testiculis prodit: at liquori qui è marium prostatis dimanat similis, & eidem in fœmellis usui comparatus, è lacunis & glandulis conglomeratis vulvam undique & urethram ambientibus, in vulvam erumpit. Incasśùm igitur prima conceptionis signa, primaque futuri fœtûs rudimenta in mulierum aut fœmellarum utero, vel alibì quam in earum testiculis quæsieris. Paucis à conceptione diebus, una aut plures è testium vesiculis ampliantur & rubescunt, tandemque grandiores factæ, testiculi tunicam in eâ parte, quæ cujusque vesiculæ centro respondet, perforatam penetrant & velut fructus ab arbore maturi, decidunt. Hæ vesiculæ non sunt hydatides aut corpora inibi præter naturam genita; in omnium pasśìm fœmellarum quinimò & mulierum testiculis reperiuntur: & quoniam easdem planè mutationes subeunt, quas vesiculæ in volatilium (quæ omnium consensu ex ovo producuntur & ea-propter ovipara dicuntur) racemo observatæ, & reliqua in his & illis organa generationis analoga sunt & similia, hæ vesiculæ non immeritò in utroque genere, oviparo scilicet & viviparo, ejusdem planè indolis, ejusdemque naturæ asseruntur.

IV.

ORGANA generationi dicata in maribus pasśìm omnibus, binæ sunt glandulæ forìs pendulæ, aut ipso abdomine aut abdominis tegumentis conclusæ, secretam à sanguine genituram, per vasa deferentia proximè, aut in quibusdam animalibus & Homine, mediis vesiculis sincero semini asservando, simul & speciali humori secernendo, seminique permiscendo dicatis, in vasa ejaculantia depromentes. Licet generationis organa fœmellarum oviparum & viviparum, non secùs ac marium, prorsùs analoga sint, reperianturque in utroque genere vagina, uterus, uteri tubæ, & vesiculæ orbiculares liquore turgidæ, nonnihil tamen inter hasce partes intercedit discriminis. Vesiculæ quippè in gallinâ & cæteris volatilibus, non continentur in binis corporibus, quæ eorum testiculi vocentur, nec binæ sunt ut in homine & quadrupedibus tubæ; quamvìs nihilominùs

uterus in muliere non secùs ac volatilibus, simplex sit & indivisus; at unâ eâdemque membranâ in regione lumbari sitâ conclusæ & conglomeratæ, omnique vasorum genere laxè intertextæ veluti racemum constituunt, quem nonnulli superiorem avium uterum, rectiùs autem alii ovarium nominarunt. Licet hunc racemum ab ovo, ovarium nuncuparint; quæ tamen in eo continentur vesiculæ sine albumine & testâ deprehenduntur, nec idcircò eis ovi nomen denegandum. Harum enim quæ galli semine fœcundatæ sunt, jam in sese continent omnia, è quibus accedente incubatione, aut alio blando calore, fœtus numeris omnibus absolutus fingatur & efformetur. Quinimò tantùm abest, ut eis ovi nomen non concedamus, quin potiùs & ovi cicatriculæ sive oculo tribuamus, eamque omnem ovi indolem & naturam in sese complecti asseramus. Ovum quidem à gallinâ enixum constat cicatriculâ, vitello, chalazis, albumine, tunicis cuique liquori propriis, testâ, & aëre; verùm hæc præter unam cicatriculam de ovi naturâ non sunt; in eorum tantummodo animantium ovis reperiuntur, quæ intrà se, ea non fovent, & in quibus necesse est, non modò quæ ad fœtûs formationem requiruntur contineri, sed & omnia quæ ad ejus nutritionem donec testâ excludatur. Vitellus igitur & albumen uni fœtûs nutritioni, nullatenùs autem ejus formationi dicantur. Aër vicem elateris quo automatum motus perpetuantur, vicemque materni cordis sanguinem aut potiùs chylum in homine & quadrupedibus in placentæ radices impellentis gerens, sensìm vitellum & albumen comprimit & adigit in radices pulli umbilicales. mutationes autem, quæ pulli formationem præcedunt aut concomitantur in unâ cicatriculâ observantur: Hæc enim cùm à gallinæ incubantis fotu ad pullulationem properat, dilatatur illicò & explicatur, in ipsâque tertio circiter incubationis die punctum sanguineum micans & saliens, principium cordis, deprehenditur, sequentibusque diebus ex colliquamento in quo anteà nulla aut exigua fœtûs vestigia, pedetentìm omnes pulli partes effinguntur. Vesiculæ igitur, quæ in volatilium racemo conspiciuntur, ratione cicatriculæ quam in superficie suâ inclusam continent, genuina sunt ova. Etsi verò volatilia potissimùmque gallina, quandoque sine mare ova pariant, subventanea & infœcunda, attamen in plerisque volatilibus vesiculæ in ovario conclusæ illìc inertes & otiosæ degunt, donec semine masculino aspersæ, excusso veluti veterno, & ut à blandiente sole mandata terræ semina intumescunt, & ab ovario superstite calyculo per oviductum in uterum albumine, & postmodùm in reliquo transitu testâ contegendæ, labuntur.

V.

CUM igitur liquidò constet cicatriculam, omnem ovi indolem in sese complecti, & omnes pati mutationes quæ ad pulli formationem spectant, quidni vesiculæ, quæ in muliere, & fœmellarum quadrupedum testiculis continentur, mole quantumvis exiguæ, quæ à maris semine non aliter quàm volatilium rubescunt, intumescunt, à testiculis per tubas in uterum decidunt, quidni, inquam, mulierum & quadrupedum habebuntur ova, testiculi earum ovaria, & uteri tubæ oviductus? Nec his vesiculis à testiculis seu ovariis decidentibus, ullatenùs obstat tubarum angustia & earum libera in abdomine fluctuatio; hæc utraque multò major est in volatilibus, in quibus ratum inconcussumque manet, vitellos ab ovario deciduos, ab oviductu suscipi & ope fibrarum quibus cingitur motricium, sensim in uteri cavitatem protrudi. Longè major est proportio ovi muliebris aut quadrupedum ad uteri tubas, quàm in volatilibus vitelli ad oviductum. Oviductus in his ovario nusquàm annexus, liberè in abdomine hùc illùcque fluctuat. In homine verò & quadrupedibus tubarum expansio per unam aut alteram laci-

niam testiculo connexa, parùm ab eo recedere ac divagari potest. Oviductus denique in plerisque volatilibus undique indivisus; in homine autem & quadrupedibus tubarum expansio in varias hinc indè lacinias divisa ac quodammodò lacera, longè faciliùs congressûs tempore, aut forsitan aliquot à conceptione, id est, ab ovi fœcundatione diebus, testiculo applicari potest, eumque amplecti. Hincque fit ut in cadaverum sectionibus quandoque ei præter naturam undique continua & connexa occurrat; obortis scilicet inflammatione vel ulcere, eo tempore quo tuba testiculum seu ovarium amplectitur. Cùm itaque ovum ab ovario decidens, non nisi tubarum interventu in uteri cavitatem penetrare possit, quid mirum si quandoque in homine conceptus, immò si quandoque fœtus testiculis reperiatur adhærens? ut paucis abhinc mensibus hìc Parisiis observatum, in quo dentes, crines, & oculorum alter, non modò sinè microscopio videri; sed & manibus contrectari poterant. Quid, inquam, mirandum, si non rarò fœtus numeris omnibus absolutus in abdomine aut uteri tubis reperiatur? ova enim ab ovario decidua in limine tubarum hærentia, atque hìc radices agentia, crescunt in fœtus perfectos, atque proprio pondere excidunt dùm maturuere, & in abdominis cavo consistunt, nunquàm ejicienda. Idem evenit mediis in tubis, si eatenùs transmissa locorum angustiis detineantur, nec perveniant ad uterum. Hujusmodi tamen angustiæ etsi conceptioni præexistant, ovorum in testiculis seu ovariis à maris geniturâ fœcundationi nullatenùs obsunt, ut dilucidè ex cuniculorum anatome evincitur; adest enim in earum tubis valvula eas occludens, & impediens ne quid ab utero ad ovarium penetrare possit. Sunt igitur mulierum & quadrupedum testiculi earum ovaria, & ex eorum vesiculis seu ovis formari fœtum usque adeò liquidum est, ut ex numero calyculorum in testiculis superstitum, certò conjicere liceat, quot fœtus fœmella utero gerat, & quibus bipertitus est uterus, quot in uteri parte dextrâ, quot in sinistrâ.

Ergò viventia ex ovo.

Domini Doctores disputaturi.

M. Franciscus-Faustus Alliot.	*M. Amandus Douté.*	*M. Alexander-Michaël Denyau, Professor Regius.*
M. Joannes-Baptista Dodart.	*M. Franciscus Goüel.*	*M. Claudius de Frades.*
M. Philippus Douté.	*M. Antonius Varin.*	*M. Ægidius le Bel.*

Proponebat Lutetiæ CLAUDIUS BOURDELIN, Silvanectinus, Baccalaureus Medicus. A. R. S. H. 1691.

PARISIIS,
Apud Franciscum Muguet, Regis, & Facultatis Medicinæ Typographum.